

SNELLAERTKRING, letterkundig genootschap, te Gent opgericht op 5 april 1877 door een aantal Vlaams-nationale en/of katholieke jongeren (onder anderen Herman de Baets, Karel Lybaert, Julius Obrie, Alfons Siffer, Edmond Fabri, Hector Plancquaert en August Bultynck).

Het doel was de beoefening van de Vlaamse of Nederlandse letterkunde en/of de vrijwaring van de Vlaamse volksrechten. In de loop der jaren werd nu eens op het ene, dan weer op het andere doel de nadruk gelegd; wel poogde de vereniging zoveel mogelijk buiten de partijstrijd te blijven en naar eenheid onder de Vlamingen te streven: dit blijkt onder meer uit het bijwonen van manifestaties als de hulde aan Jan J. de Laet, Hendrik Conscience, Johanna Berchmans, de Breydelfeesten, het propageren van de oprichting van de Koninklijke Vlaamse Academie voor Taal- en Letterkunde,

het steunen van de strijd der Boeren in Transvaal (Zuid-Afrika) en het bijwonen van de Vlaamse landdagen en de Vlaamse Filologencongressen. Als kenspreuk werd Snellaerts "Eigen taal is d'echte tolk" gekozen, als vaandel een witte leeuw op een zwart veld. De activiteit liep regelmatig door tot circa 1914; de leden (ongeveer 65) waren meestal advocaten, onderwijzers, schilders, ambtenaren en studenten; de ereleden (ongeveer 35) waren oude vrienden van Snellaert of kapitaalkrachtige Vlamingen, die konden bijdragen in de bekostiging van een gedenkteken op het graf van Snellaert (opgericht in 1894) en het aanbrengen van een gedenkplaat aan zijn sterfhuis (in 1909). De werkzaamheden geschieden wekelijks in het lokaal De Staten van Amerika (Wilderoosstraat) en bestonden in het houden van spreekbeurten (onder meer over literatuur, kunst en wetenschap, bijvoorbeeld over **Albrecht Rodenbach**, Max Havelaar, Richard Wagner, Peter Benoit, Charles Darwin, Voltaire, het algemeen stemrecht, de vernederlandsing van de hogeschool en de **taalgrens**), voordrachten (uit literair werk) en het uitbrengen van onderlinge opbouwende kritiek ter verbetering van taal, stijl en uitspraak. De kring schijnt haar leden grotendeels gevonden te hebben in democratische, artistieke en studentenkringen. Door het organiseren van concerten en Vlaamse liederavonden probeerde men de nodige financiën voor een monument met praalgraf voor Snellaert op het **Campo Santo** te Sint-Amandsberg te vergaren; men bracht ook jaarlijks een bezoek aan zijn graf. Ook op politiek gebied was men actief door het indienen van petitie's en het bijwonen van manifestaties.

LITERATUUR: Th. Coopman, *25e verjaring van Snellaertskring* 4 mei 1902, 1902; – J. de Buck, *Letterkundige vereeniging Snellaertskring. Jaarverslag 1913-1914*, 1914; – H. van Stichel, *De Snellaertkring te Gent, 1877-1887*, RUG, onuitgegeven licentiaatsverhandeling, 1979.

ADA DEPREZ*